

יט זמן ברפת ציצית, וכו' ב' סעיפים:

א מנחות מב וכתבו
הרמב"ם והרמב"ם שם
הרא"ש ב' מנחות מא.
ג נמוקי יוסף הלכות
ציצית.

א. "ציצית תובת גברא הוא" (א) (ב) ולא תובת מנא, שכל זמן שאינו לובש הטלית (ב) פטור מציצית. ולפיכך אינו מברך (ג) על עשיית הציצית, שאין מצוה (ד) אלא בלבישתו: ב. בעשה טלית לערך תכריכין, אף על פי שלובשו לפעמים (ה) בתינו (ו) פטור:

ב דיני לקיחת ומכירת טלית, וכו' ב' סעיפים:

א מנחות מה ב שם.
ג נמוקי יוסף.

א. * הלוקח טלית (א) מן ישראל (ב) או מתגר אינו יהודי (אומר שלקחן (ג) מן ישראל נאמן) (נימוקי יוסף הלכות ציצית) כשר, דכיון דתגר הוא, תזקה שלקחה מן ישראל, (ד) דלא מרע נפשה, אבל אם לקח מאינו יהודי שאינו תגר, (ה) פסולה: ב. באין מוכרים טלית מציצת (ו) לעובר מוכרים, (ז) שמא יתלוה עם ישראל בדרך ויהרגנו. אפילו למשכן ולהפקיד טלית מציצת לעובר מוכרים אסור, אלא אם כן הוא (ח) לפי שעה דליכא למחש להא:

באר היטב

דענא למה פטור בשל צמר, עין שם. וכתב הפנן אברהם, דבסדרן של צמר יעשה קרן אחת גולה לפטור מציצת אלא דכלי גלמא, עין שם: (ב) ולא דובת מנא, עין לעיל סימן יז סעיף קטן ב מה שכתבנו שם: (ג) על עשיית הציצית, עין פנן אברהם מה שכתב, והמחבר יד אהרן חולק עליו: (ד) בחרי פטור, פירן שאין עקר עשייתה לאפסודי מחיים הוי לה כסות לילה ופטור אפילו לובשו ביום, עין פנן אברהם ועתה תמיר (דלש אומרים דלעיל דכסות לילה חזק בשלובשו ביום, הוא הדין פנה, ואם כן לדין יש לעשות בו

משנה ברורה

א (א) ולא תובת מנא. עין לעיל סימן יז סעיף קטן ה מה שכתבנו שם: (ב) פטור מציצית, אף על גב (א) דכתיב ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם, מכל מקום מדכתיב קרא אתרינא גדלים תעשה לה על ארבע כנפות כסותך אשר תכסה בה, משמע דוקא כשמתכסה בה: (ג) על עשיית הציצית, רוצה לומר, בעת השלמת בהגדה, אלא אחר כך כשמתעטף בו מברך להתעטף, ואם נספקו אחר שלובשו, (ח) צריך לפשטו ולעשות בו ציצית ולברך כשהתור ולובשו, אף שלובשו תכף: (ד) אלא בלבישתו. והוא היין במזוזה, דקנימא לן תובת הדר היא, אין לברך על המזוזה רק כשהוא נכנס לדור בהבית תכף ומיד, דאז הוא ממש דמיא דציצית, או כשכבר דר בה ופרקי יוסף, וכן משמע מדברי הפנן אברהם להענין בו היטב, ועין שם עוד פנן אברהם וכתבנו יוסף וכתבנו ר' אקובא אגד בסוף סימן ט: (ז) פטור. האחרונים (ח) מסקי דדוקא לדעת הרא"ש דפוטרי לעיל בסימן יח כסות המיתד ללילה אפילו ביום, והא נמי לכסות לילה דמי, שהרי מת פטור ממצות, אבל לדעת הרמב"ם דמתכס כסות לילה ביום, גם כזה תיב, לפיכך לדין יעשה בו ציצית ולא יברך. מוכרי (ח) הבגדים שלובשו ומכתיב להראות להקונים מדתן, פטורין, ואם לובש אותן להעביר כזה את המכס אפשר דתיב בציצית כמו גבי כלאים:

א (א) מן ישראל. אפילו אין מכיר אותו שהוא כשר ונאמן, אפילו הכי תלינן דסתם ישראל בתוקף כשר הוא ובדאי טענן ושזרן ויתלען לשמן, אם לא שהוא תשוד ב"ח. וכללי תשוד עין בירור דעה סימן קט: (ב) או מתגר אינו יהודי. אפילו (א) אינו מתקן לקנות טליתות רק מתקן לקנות שאר סתורות (מין ישראל), אפילו הכי נאמן, דאם ימצא אחר דבר אחר לא יאמינוהו בדבר אחר: (ג) מן ישראל נאמן. עין בלבוש דמוכת מנה שאין צריך התגר לומר שקנה מן נאמן, דאפילו מסתם ישראל, כשר, כמו בישראל שקנה מן ישראל, וכן משמע (ח) משאור אחרונים, ואפשר דגם הרמ"א סובר כן, וכתב נאמן, קאי על התגר שהוא נאמן בדבורו, והוסיף הרמ"א זה לתורות לנו הסברא דדוקא על דבורו סמכין ומאמינן לו, דלא מרע נפשה לומר שקר, מה שאין כן בסתמא [לא אמרין] לא מרע נפשה על ידי זה: (ד) דלא מרע נפשה. עין פנן אברהם שכתב, דוקא גבי טלית בציציתיה סמכין על סברא זו ומאמינן לו, משום דאין דרך לנכרי לתלות ציצית בבגדו, אבל לקנות ציצית אסור אף מתגר, שמא לא היה הטהור והשוזרה לשמה, וכן פסק הש"י ודך החיים, ויש (ח) מקליל כזה, ועין בארצות החיים ובשועות יעקב, שהסכימו דהיכא דעסק התגר הוא לקנות ציצית מן ישראל ולמכר, מתגר מתגר: (ה) פסולה. שמא הוא בעצמו עשה הציצית בהבגד, וכל שכן דאסור לקנות ממנו ציצית, דשמא לא נטוה לשמה, ואם כן פשוט דאפילו אם ירצה להתירם מהבגד ולקשרם מתדע, אסור ופנן אברהם ושאר אחרונים דלא פטרי. מצא טלית מציצת בשוק, כשר, ואסור לשלח ציצית (ח) אפילו פסוקין ושזורין על ידי עובדי גלולים, אם לא בשני תותמות: (ז) לעובר מוכרים. אפילו (ח) אם הוא תגר, דגם הוא תשוד על שפיכת דמים וגלוי צריאות, והא דאמינן לעיל בסעיף א, תזקה שלקחה מן ישראל וכו', הינו, שישאל עבר ומכרה לו: (ז) שמא יתלוה. ועוד איכא טעם בגמרא משום זונה, ופרש רש"י שיתנה לזונה באתנהה ויתאמר שישאל נחן לה, ואם כן כל שכן דאסור למכר לנכרית משעם זה, ועין בתי אדם שכתב, דלטעם שמא יתלוה ליכא למחש השתא, דאין תשודים על שפיכות דמים, אבל לטעם דזונה יש לחש: (ח) לפי שעה. אבל (ח) אם הסיר הציצית, אף על פי שנשאר הנקבים מתגר אפילו למכר הטלית לנכרי:

שער הציון

א (ב) חיי אדם: (ג) דרך החיים: ב. ג. נמוקי יוסף ועתה תמיר ופנן אברהם ותבאר הנ"א ושאר אחרונים: (ד) מן אברהם: (ה) אחרונים: (ז) דרך החיים וחי אדם: (ח) אלה דקה ומנחת יעקב מל (מה) (לב) וכתב יוסף: (ד) עלת תמיר אלה דקה ופרי מנדים, ולענין ציצית עין בסימן יא במשנה בירור סעיף קטן א: (ס) פרי מנדים במשנה דהב דרך החיים: (ז) מן אברהם ופרישה ופרישה ופרישה ופרישה: (ח) דלא כפ"י: (י) בית יוסף: